

Матеріали і методи. У ході написання роботи були проаналізовані різні джерела інформації, що до вибору об'єктів дослідження та форми випуску майбутнього ЛЗ.

Отримані результати. ЛЗ даного напрямку актуальні при лікуванні ранової патології, зокрема у фазі запалення, у спортивній медицині, невралгії, для знеболення болючих поверхневих маніпуляцій на шкірі і слизових оболонках (при проведенні пункцій, ін'єкцій або проби крові) і для катетеризації судин, при поверхневих хірургічних втручаннях, виразках нижніх кінцівок, для полегшення механічного очищення, хірургічної обробки, тощо.

У косметології засоби анальгезуючої дії для місцевого застосування найчастіше використовуються перед проведенням поверхневих маніпуляцій на покривних тканинах організму (шкіра і слизові оболонки).

При вивченні асортименту ЛЗ місцевоанестезуючої дії, було зроблено висновок, що саме локальне знеболювання, за рахунок використання засобів м'якої форми випуску (гелі, мазі, креми) є зручним. Головною проблемою таких ЛЗ є наявність, при високій місцевоанестезуючій дії, низки побічних реакцій і певної токсичності, також неможливість визначення точної дози активних фармацевтичних інгредієнтів (АФІ) при нанесенні на ділянку шкіри.

Висновки. Актуальним є розробка засобу місцевоанестезуючої дії з високою, швидкою анальгезуючим ефектом з мінімальною побічною дією.

На наш погляд, це можливо при обранні оптимальної форми випуску та обранні раціонального комплексу АФІ – анальгетиків та допоміжних речовин. Саме ці складові надають можливість розробки ЛЗ достатньої глибини анестезії при місцевому нанесенні.

КОРОЛІВСЬКА ХВОРОБА – ВІТІЛІГО

Дораж Л. М., Філіпцова О.В.

Науковий керівник: Башура А. Г.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

ldoraj10@icloud.com

Актуальність. Вітіліго являє собою патологію, яка характеризується знебарвленням епідермісу. На шкірі з'являються світлі плями (зазвичай неправильної, довільної форми), які залишаються такими назавжди і не відновлюють свій колір. Актуальність вітіліго визначається надзвичайної поширеністю цього дерматозу – серед населення земної кулі захворювання зустрічається з частотою до 8,8%.

Мета роботи. Вивчення та аналіз літературних даних з приводу вітіліго.

Матеріали та методи. Контент-аналіз офіційних літературних джерел.

Отримані результати. Однією з актуальних проблем сучасної дерматології є терапія вітіліго. Згідно з даними літератури у хворих вітіліго розвиток аутоімунного процесу можливо в результаті недостатності Т-клітинної системи імунітету, що приводить до утворення аутоантитіл меланінзберігаючих структур, що виникають внаслідок руйнування меланоцитів

Фактори, які запускають цей процес, поки знаходяться під питанням. Але лікарі припускають, що цьому сприяють наступні моменти: проблеми аутоімунного характеру. Передбачається, що меланін з якихось причин руйнується захисними клітинами власного організму; генетичний фактор. Нерідко синдром вітіліго спостерігається у дітей і онуків тих людей, які страждали цієї патологією; серйозні стреси, які можуть дати в організмі

абсолютно будь-який збій; сильний вплив на шкіру, наприклад, контакт з серйозними хімічного захисту рослин або сонячні опіки.

Діагностика вітіліго. Процес діагностики відносно простий. Лікар-дерматолог оглядає шкірні покриви (в тому числі і під ультрафіолетовою лампою), щоб виключити інші захворювання – псоріаз, дерматит або щось інше. Потім пацієнтові пропонують здати додаткові аналізи, щоб подивитися, чи немає анемії, аутоімунних захворювань, діабету. Для підтвердження діагнозу часто потрібна біопсія – вивчення маленької ділянки шкіри, щоб виключити небажані освіти і процеси.

Висновки. Вітіліго, на жаль, не виліковна, але з нею можна жити. Із незручностей є тільки тиск з боку інших людей. Лікування вітіліго не має, є тільки деякі підходи, які полегшують життя хворих.

СУЧАСНЕ ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ВИГОТОВЛЕННЯ ТАБЛЕТОК

Дубова А.І.

Наукові керівники: Бушуєв А.С., Стрельцова Є.В.

ДЗ «Луганський державний медичний університет», Рубіжне, Україна
streltsova.jn27@gmail.com

Актуальність. Відомо, що таблетки як лікарська форма отримали дуже широке розповсюдження в усьому світі. У теперешній час вони складають майже 80% загального об'єму готових лікарських форм. Таблетки можуть бути призначені для внутрішнього, зовнішнього, сублінгвального, імплантаційного або парентерального застосування.

Процес утворення таблеток з гранульованого або порошкоподібного матеріалу під дією тиску називається таблетуванням (пресуванням). У сучасному фармацевтичному виробництві таблетування здійснюється на спеціальних пресах, званих таблетковими машинами. Таблетки отримують двома способами: пресуванням пігулок порошоків або гранул на таблеткових машинах з різною продуктивністю (це основний спосіб отримання таблеток) або формуванням таблетувальної маси. При цьому відбувається здавлювання пластичної вологої маси: маса зволожується етанолом і згодом висушується. Таблетки, одержані таким способом, називаються тритураційні.

Мета роботи. Виходячи з літературних даних та патентних джерел було розглянуто переваги та недоліки таблеткових машин різних виробників. Визначити найбільш продуктивні, економічні та якісні таблеткові машини.

Матеріали та методи. Для таблетування фармацевтичних препаратів використовуються кривошипні (КТМ) і роторні таблеткові (РТМ) машини. Тривалий час на вітчизняних заводах застосовувалися таблеткові машини закордонних фірм «Кіліан» (ФРН), «Стокс» (США), «Манесті» (Англія) і ін.

Роторні таблеткові машини є багатопозиційними машинами, в яких основні та допоміжні операції технологічного циклу виконуються при безперервному транспортному переміщенні таблеток. У зв'язку з цим в РТМ застосовується до кількох десятків комплектів прес-інструменту, за допомогою яких одночасно, але на різних фазах здійснюється процес таблетування.

Роторні таблеткові машини РТМ-24; РТМ-41; РТМ-41М2

Виробником даних моделей машини є КБ ТОВ «Трансмедтех»; вони призначені для виготовлення таблеток із гранульованих матеріалів або для прямого пресування матеріалів, які володіють задовільною пресувальною здатністю та сипучістю.